

CHAMPAGNE, KLOMPEN EN NANA

KOMEDIE IN VIER BEDRIJVEN

VOOR

7 DAMES EN 5 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

GESCHREVEN T.G.V. HET

20-JARIG JUBILEUM

VAN DE TONEELVERENIGING

"NIEUW LEVEN"

TE

WEST-GRAFTDIJK

MAART 1998

VOOR

DANIELLE, VINCENT, MATHIJS, NIENKE, FREDERIKE EN ELINE

ROLVERDELING

Joost Manders	receptionist	(35-45)
Jo Jolink	werkster	(50-60)
Nienke de Ruiters	kamermeisje	(20-25)
Hans van Amerongen	zakenman	(50-60)
Emma van Amerongen	vrouw van Hans	(50-60)
Mathijs van Amerongen	hun zoon	(25-30)
Lily Prins	vriendin van Hans	(30-35)
Gijsbertus Huisman	hotelgast	(50-60)
Frederike Huisman	zijn vrouw	(45-55)
Vincent Jaspers	hotelgast	(25-30)
Danielle Hof	hotelgaste	(20-30)
Eline de Boer	hotelgaste	(20-30)

KORTE INHOUD

Het toneelstuk speelt zich af in de hal van hotel 'DE WIJDE BLIK', dat op dat moment twintig jaar bestaat en zojuist in handen is gekomen van een nieuwe eigenaar.

Onder de gasten bevindt zich een zekere Vincent Jaspers, een behoorlijk gestoorde jongeman. Joost, de receptionist, denkt dat hij de zoon van de nieuwe eigenaar is en op advies van de hotelmanager, wordt Vincent op zijn wenken bediend. Vincent vindt het maar een 'dooie boel' in het hotel en beveelt dat er een 'bonte avond' georganiseerd dient te worden. De werkster Jo Jolink, ex-danseres van de Folies-Bergère en ex-marktvrouw, neemt de organisatie op zich.

DECOR

Het toneel stelt de hal van een hotel voor.

Links staat de balie. Daarop twee telefoons en een computer. Verder staat er op de balie een rekje met folders, een rekje met ansichtkaarten en wat er zoal op een hotelbalie te vinden is. Tegen de achterwand, achter de balie, een sleutelbord met sleutels en een postvakje met verschillende vakjes.

In de achterwand is over een behoorlijke breedte een gedeelte open gelaten, zodat het idee van een gang wordt gecreëerd. Links en rechts kan worden op- en afgegaan (In de regie-aanwijzingen linksachter en rechtsachter) Over de gehele breedte van de opening is een verhoging gemaakt, bestaande uit één of twee treden, zodat de indruk wordt gewekt, dat de hal lager ligt dan de gang.

Rechts een deur of opening, die toegang biedt tot de bar, de eetzaal en overige ruimten in het hotel. (In de regieaanwijzingen rechtsvoor)

Links en rechts op het toneel zijn zitjes gecreëerd. Op de tafeltjes liggen tijdschriften.

Links in de zaal staat een (draai)deur of overkapping, die de hoofdingang van het hotel moet voorstellen. Daarachter een trapje dat leidt naar het toneel (hal).

Het geheel maakt een sjeike indruk.

TYPERINGEN VAN DE VERSCHILLENDE ROLLEN

Joost Manders	Een man met stijl. Stijve hark
Jo Jolink	Een vrolijk onbekommerd mens. Flapuit.
Nienke de Ruiters	Een pittige meid die niet op haar mondje gevallen is. Brutaal.
Emma van Amerongen	Dame met poeha. Scherp van tong.
Mathijs van Amerongen	Papkindje dat nog bij moeder aan de rokken hangt.
Hans van Amerongen	Charmeur. Sportieve vent. Vijftiger die nog graag een jong blaadje lust.
Lily Prins	Uitdagend type. Onverschillig. Snollerig.
Gijsbertus Huisman	Wereldvreemde boer. Bot en onbehouwen.
Frederike Huisman	Wereldvreemde boerin.
Vincent Jaspers	Flink gestoord.
Danielle Hof	Vlotte meid die weet wat ze wil.
Eline de Boer	Vlotte meid.

KLEDING-/KAPADVIEZEN

Joost Manders	Zwart pak, zwarte schoenen, wit overhemd met zwarte vlinderdas.
Jo Jolink	Soepjurk met daarover een witte jasshort.
Nienke de Ruiters	Witte blouse. Zwart rokje. Wit schortje.
Emma van Amerongen	Sjiek gekleed. Grote hoed en zonnebril.
Mathijs van Amerongen	Stijf gekleed.
Hans van Amerongen	Colbertje. Overhemd. Sjaaltje. Sportieve broek en sportieve schoenen.
Lily Prins	Uitdagend gekleed. Laag uitgesneden blouse. Korte rok. Hoge hakken. Netnylons.
Gijsbertus Huisman	Uit de mode geraakt kostuum. Trui. Pet. Klompen. Wollen sokken.
Frederike Huisman	Ouderwetse jurk. Donkere nytons.
Vincent Jaspers	Geen bijzondere adviezen.
Danielle Hof	Modern gekleed.
Eline de Boer	Modern gekleed.

BENODIGDE MUZIEK/GELUIDSEFFECTEN

Yesterday when I was young / Charles Aznavour
Weisse Rosen aus Athen / Instrumentaal
Weisse Rosen aus Athen / Nana Mouskouri
Can-Can / Offenbach
Drumstelgeroffel
Aanrijden van auto's
Open- en dichtgaan van autoportieren

Carl Slotboom
Deurne/Amsterdam
augustus 1997

EERSTE BEDRIJF

(Voordat het doek opgaat hoort men "Yesterday when I was young", gezongen door Charles Aznavour. Als de muziek wordt weggedraaid, gaat het doek open. Joost staat achter de balie en telefoneert)

JOOST Jawel mevrouw... Natuurlijk mevrouw... Wat zegt U ?... Jazeker mevrouw, op elke kamer staat een televisietoestel... Wat zegt U ?... Maar natuurlijk mevrouw, douche en toilet op de kamer... Dat ligt er aan mevrouw. Als U de deur van het toilet dicht houdt terwijl U... nou ja, U weet wel, zullen Uw medekamerbewoners daar geen last van hebben. Bovendien is de ventilatie pas nagekeken... Uitstekend mevrouw... Dat wordt dan de veertiende... Jawel mevrouw, tot de veertiende dan. Goedemiddag. **(Legt de hoorn op de haak. Voert enkele gegevens in de computer in. Neemt daarna de hoorn van de huistelefoon en toetst een nummer. Legt weer op. Typt verder en neemt even later weer de hoorn van de haak en toetst weer een nummer. Legt weer op. Typt weer en kijkt na enkele ogenblikken op en ergert zich dat er geen reactie op zijn bellen komt. Komt achter de balie vandaan en wil naar de deur (rechtsvoor). Op dat moment komt Nienke van rechtsvoor op met een stapel schone handdoeken. Heeft een walkman op. Tegen Nienke)** Ik heb twee keer gebeld Nienke.

NIENKE **(Kijkt Joost verbaasd aan)** Is er wat ?

JOOST Ik zei dat ik je reeds twee keer had opgepiept en dat je...

NIENKE **(Onderbreekt Joost)** Momentje, even m'n walkman uitzetten. **(Drukt Joost de stapel handdoeken in zijn handen. zet de walkman uit en neemt de koptelefoon af)** Zo... wat is er ?

JOOST Ik heb je al ettelijke keren gezegd dat je geen walkman mag dragen.

NIENKE En waarom niet als ik vragen mag ?

JOOST Omdat je je pieper niet kunt horen als je dat ding op je hoofd hebt. Bovendien is het hier geen disco maar een hotel waar je behoort te werken. **(Geeft Nienke de handdoeken terug)**

NIENKE Me dunkt, ik werk me uit de naad.

JOOST Dat valt wel mee.

NIENKE Ik heb m'n werktempo aangepast aan m'n salaris.

JOOST Als je klachten over de salariering hebt, moet je bij mevrouw Verstappen zijn. **(Gaat weer achter de balie staan)**

NIENKE Dank je feestelijk. Dat mens heeft haar op d'r tanden. Bovendien heb ik me laten vertellen dat ze bijt.

JOOST Dergelijke beledigende opmerkingen aan het adres van onze hotelmanager wens ik niet te horen Nienke.

NIENKE Dat is dan jouw probleem.

JOOST Bovendien wens ik niet met jou aangesproken te worden.

NIENKE Wat maakt dat nou uit ?

JOOST Mijn naam is Manders... menéér Manders.

NIENKE Jeetje man, doe niet zo gewichtig.

JOOST Waar is mevrouw Jolink ?

NIENKE Geen flauw idee. Ik ben hier aangenomen als kamermeisje en niet als huisdetective.

JOOST Zijn alle kamers op orde ?

NIENKE Ik kan niet heksen.

JOOST Dat verlang ik ook niet, ik vraag alleen of de kamers op orde zijn. We krijgen veel nieuwe gasten vandaag.

NIENKE **(Geïrriteerd)** Nee, de kamers zijn nog niet op orde.

JOOST Misschien zou je dan nu weer aan je werk kunnen gaan.

NIENKE Wie houdt me hier aan de praat... jij toch ze- ker ?

JOOST Moet je dan altijd het laatste woord hebben ?

NIENKE Gut man, je lijkt m'n vader wel, die kan ook zo zeiken.

JOOST Dergelijke taal is niet gebruikelijk in dit hotel Nienke.

NIENKE
JOOST
NIENKE
JOOST
NIENKE

(Vermoeid) Tjongejonge.
 En nu verzoek ik je vriendelijk je werkzaamheden weer te hervatten.
 Mag ik jou eens iets vragen ?
 Ga je gang.
 Ik vind je zo'n stijve hark dat ik mij eigenlijk afvraag of je weleens een poepje laat.

JOOST
NIENKE
JOOST
NIENKE

Pardon ?!
 Een gewoon ordinair Nederlands poepje.
 Ik verbied je dergelijke...
(Onderbreekt Joost) Ik hoor het al... niet dus. **(Zet de walkman weer aan en gaat achter af)**
(Voor zichzelf) Een poe... ? Nou ja, een kleintje... af en toe... in het donker, als niemand het hoort... **(Tegen de zaal)** Oh pardon... neemt U mij niet kwalijk. **(Huistelefoon gaat. Joost neemt op)**
 Met hotel Nieuw Leven... Oh mevrouw Verstappen... Jawel mevrouw Verstappen... Natuurlijk mevrouw Verstappen... Dat spreekt vanzelf mevrouw Verstappen... Ik ben reeds onderweg mevrouw Verstappen... **(Legt de hoorn op de haak. Tegen de zaal)** Dat was Annie. **(Gaat rechtsvoor af en komt meteen weer terug en zegt tegen de zaal)** Mevrouw Annie Verstappen wel te verstaan, de hotelmanager. **(Gaat rechtsvoor af. Achter in de zaal is het geluid van een aanrijdende auto te horen, gevolgd door het open en dichtgaan van twee autoportieren)**
(Komt samen met Lily achter uit de zaal op. Hans draagt twee kleine koffers. Lily draagt een schoudertasje en kauwt onverschillig op een stuk kauwgum. Hans blijft in het midden van de zaal staan, zet de beide koffers neer en ademt diep in)
 Aaahhh... heerlijk... de lucht van het platteland...

HANS

LILY
HANS

Voor mij is het koeiestront.
 Nee liefje, dat is de natuur die je ruikt. Diep in- en uitademen en genieten.

LILY

Nou nee, dank je beleefd. **(Terwijl Hans nog staat te genieten)**
 Ga je mee, want ik krijg spataderen van dat lange staan.

HANS

(Met een teatraal gebaar) Zie daar... ons hotel. Nou, heb ik teveel gezegd ? Is dit iets bijzonders ja of nee ?

LILY

Geen flauw idee. Voorlopig zie ik alleen de buitenkant en die heeft niets opwindends.

HANS
LILY
HANS
LILY
HANS
LILY
HANS
LILY

Je zult versted staan.
 Ik sta niet zo gauw versted.
 Geloof me liefje, dit is een eersteklas hotel.
 Hoe weet je dat, ben je hier met je vorige vriendinnen ook geweest ?
 Maar schatje toch...
(Achterdochtig) Jaja...
 Kom... laten we naar binnen gaan.
 Nou... vooruit dan maar. **(Gaan beiden door de (draai)deur naar binnen, gaan via het trapje naar boven en zijn dan in de hal)**
(Zet de koffers neer en kijkt om zich heen) Dat ziet er bijzonder goed uit. De juiste ambiance.
 De juiste wat ?
 Ik heb heel wat hotels gezien in m'n leven, maar dit is een van die hotels waarbij je meteen bij binnenkomst zegt... JA !
(Kijkt ongeïnteresseerd om zich heen) Hoe heet deze tent ?
 Hotel Nieuw Leven.
 Nieuw Leven ? Dat is toch geen naam voor een hotel, dat is meer iets voor een toneelvereniging.

HANS

Ik heb een riante tweepersoonskamer gereserveerd, de beste en mooiste van het hele hotel.

LILY
HANS
LILY

(Kijkt ongeïnteresseerd om zich heen) Nou, zal mij benieuwen.
 Met een heerlijk groot tweepersoonsbed.
 Als je maar niet aan me gaat liggen frunniken.

HANS Zo'n bed waar je helemaal in wegzakt.

LILY Kijk maar uit dat je niet te diep zakt, anders moet er morgenvroeg nog een kraanwagen aan te pas komen om je eruit te takelen.

HANS Wij gaan een paar opwindende dagen tegemoet... mijn duivekontje.

LILY **(Kijkt hem verbaasd aan)** Wat ?

HANS Mijn poepertje.

LILY Hè gat man, hou op.

HANS Zo en nu zou ik graag willen dat er iemand verscheen zodat we naar onze kamer kunnen. **(Drukt op de bel die op de balie staat. Lily gaat zitten. Tijdens de volgende scene is ze druk met de make-up van haar ogen)** En als we eenmaal op onze kamer zijn, heb ik een verrassing voor je.

LILY Een verrassing ? Voor mij ?

HANS Je zult dolgelukkig zijn.

LILY Ben ik aangenomen ?

HANS Maar liefje, dat kan ik nu toch nog niet zeggen.

LILY Ga je trouwens met elke vrouwelijke sollicitante eerst een paar dagen in een hotel voordat je beslist of ze wordt aangenomen ?

HANS Maar schatje, hoe kom je in hemelsnaam op het idee ? Jouw functie, vooropgesteld dat je hem krijgt uiteraard, is niet zomaar een functie. Ik moet voordat ik een beslissing neem enkele zaken goed onder de loep nemen.

LILY Zoals ?

HANS Huh... ? Nou ja eh... Ik eh... Weet je, ik denk dat het veel te lang zou duren wanneer ik dat allemaal uit zou gaan leggen.

LILY Hoeft ook niet, ik geloof dat ik het al begrijp.

HANS Mooi, dan is dit probleem opgelost. Zo... en dan zou ik nu toch werkelijk weleens iemand willen zien. **(Drukt weer op de bel die op de balie staat)**

LILY Het mag dan een eerste klas tent zijn, snel zijn ze in ieder geval niet.

HANS **(Mobiele telefoon van Hans rinkelt)**
(Neemt aan) Ja ?... Waar ik ben op dit moment ? Nieuwenhuizen ik heb je gezegd dat ik een paar dagen in een hotel ben ondergedoken en dat ik niet gestoord wens te worden... Hoe dat hotel heet ?... Dat is toch niet belangrijk... Nou, als je het dan persé wilt weten, ik zit in hotel Nieuw Leven... Ja, Nieuw Leven... Wat zeg je ?... Ik pieker er niet over, het is een eerste klas hotel en hier blijf ik... Neeneenee Nieuwenhuizen, ik ben absoluut niet geïnteresseerd waarom jij vindt dat ik hier weg moet. Laat me met rust en bel me alleen als het werkelijk noodzakelijk is. **(Verbreekt de verbinding)**

LILY Wie is Nieuwenhuizen ?

HANS Nieuwenhuizen is mijn privé-secretaris en zaakwaarnemer. Hij is de enige die het nummer van deze mobiele telefoon weet. Stel je voor, hij zei dat ik een ander hotel moest zoeken.

LILY Waarom ?

HANS Geen idee, ik heb hem niet de gelegenheid gegeven dat allemaal uit te leggen. Ik ben hier voor m'n rust en heb helemaal geen zin in Nieuwenhuizen.

LILY Als je mij in dienst neemt wordt hij dan ontslagen ?

HANS Ontslagen ? Nieuwenhuizen ? Hoe kom je daar nu bij ?

LILY Wat moet je nou met een secretaris en een secretaresse ?

HANS Ach liefje, moet ik je dat nu allemaal uit gaan leggen ? Ik was eigenlijk niet van plan over zaken te praten de komende drie dagen.

LILY Ik ben hier anders wel omdat ik gesolliciteerd heb.

HANS Dat staat er helemaal buiten. **(Telefoon op de balie gaat)** Ah, de telefoon, nu zal er wel iemand komen.

LILY Wat ik nog wilde vragen, wat voor zaken doe je eigenlijk ?

HANS Niet belangrijk.

LILY Nou me dunkt. Als ik je secretaresse ben, zal ik toch op z'n minst moeten weten in wat voor bedrijf ik beland ben.

HANS De gedetailleerde informatie volgt in een later stadium. Zo en nu houd je op met die moeilijke onderwerpen, het wordt tijd om te gaan genieten.

LILY Voorlopig hebben we alleen nog maar gewacht. **(Met een blik op de rinkelende telefoon. Zeer geïrriteerd)** Zenuwetelefoon ! **(Staat op, loopt naar de balie en neemt de hoorn van de haak. In ratel-tempo en op agressieve toon)** U spreekt met het antwoordapparaat van het crematorium. Er zijn nog tien wachtenden voor U. Probeer het over een paar dagen nog maar eens. Over en uit. **(Legt op en gaat zitten. Pakt een spiegeltje uit haar handtas en besteedt weer uitgebreid aandacht aan zichzelf. Jo komt van rechtsvoor op met een karretje waarop allerlei schoonmaakartikelen staan. Zet het karretje in het midden van de hal en pakt een stofdoek)**

HANS Ah... eindelijk. Mevrouw wij wachten al een hele tijd.

JO Dat is niet zo mooi.

HANS Wij willen naar onze kamer.

JO Ik hou je niet tegen. **(Stoft de balie af. Lily pakt lippenstift uit haar handtas en begint haar lippen bij te werken)**

HANS Maar we weten helemaal niet waar onze kamer is. U bent de eerste die we zien in dit hotel.

JO Is Joost er niet ?

HANS Joost ? Ik ken geen Joost.

JO Joost is de receptionist.

HANS Ik heb al een paar keer op die bel gedrukt, maar er is tot nu toe niet op gereageerd.

JO Joost is een beetje hardhorend. Moment. **(Zet een keel op) JOOST !**

LILY **(Schrikt geweldig. Door de schrik is haar lippenstift uitgegleden en ze heeft een lange rode streep over haar gezicht)**
Goeie genade, een aardverschuiving is er niks bij.

JO Ik heb vroeger op de markt gestaan.

LILY Dat had je er niet bij hoeven te vertellen, daar was ik zelf ook wel op gekomen. **(Werkt met een zakdoekje de rode streep weg)**

JO **(Tegen Hans)** Eersteklas vis meneer.

HANS Pardon ?

JOOST **(Komt van rechtsvoor op met een stapeltje post)** Ah, nieuwe gasten.

JO Waar zat je nou ? Meneer heeft al een paar keer op die bel geramd.

JOOST **(Tegen Hans)** Oh... neemt U mij niet kwalijk, ik heb het niet gehoord.

JO **(Tegen Hans)** Nou, wat zei ik ? Zo doof als een kwartel. Joost, deze meneer en mevrouw willen naar hun kamer. **(Joost achter de balie. Jo stoft weer)**

JOOST **(Tegen Hans)** U heeft gereserveerd ?

HANS Ja, een tweepersoonskamer. Mijn naam is van Amerongen.

JOOST **(Typt en tuurt op het beeldscherm en vervolgens naar Jo. Komt achter de balie vandaan en neemt Jo terzijde)** Moet U nou met alle geweld hier stof af nemen mevrouw Jolink ?

JO Ben ik hier de werkster, ja of nee ?

JOOST U weet dat U 's-ochtends om zes uur met de hal moet beginnen, zodat deze klaar is als de eerste gasten arriveren.

JO Om zes uur vanochtend lag er nog geen stof.

JOOST Het is geen gezicht in het bijzijn van de gasten.

JO Het spijt me, het moet gebeuren.

JOOST Doe het dan zo snel mogelijk... en vooral onopvallend.

JO Aan mij zal het niet liggen, ik ben een uiterst onopvallend persoontje. **(Stoft weer verder)**

JOOST **(Joost weer achter de balie en tuurt weer op het beeldscherm)** Ah, hier heb ik het, de heer van Amerongen en echtgenote.

LILY
JOOST **(Verbaasd)** Huh ?
(Pakt een sleutel van het sleutelbord en geeft deze aan Hans) U heeft kamer zeven, eerste verdieping. **(Pakt een folder uit het rek dat op de balie staat)** In deze folder staat wat informatie over ons hotel. Zo hebben wij hier een sauna en een zwembad. U kunt tafeltennissen en er is een fitnessruimte. **(Geeft de folder aan Hans)** Voordat U echter naar Uw kamer gaat krijgt U een welkomsdrankje van het huis aan-geboden.

LILY
JOOST Dat is nooit weg.
(Komt achter de balie vandaan) Hotel Nieuw Leven bestaat deze maand twintig jaar en alle gasten die deze maand een kamer bij ons huren bieden wij een drankje aan. De bar is echter op dit moment nog gesloten. **(Gebaart naar het zitje)** Mag ik U daarom verzoeken hier plaats te nemen ? **(Hans en Lily gaan zitten)** Ik zal het meisje oppiepen zodat zij de bestelling op kan nemen. **(Joost gaat weer achter de balie staan, neemt de hoorn van de huistelefoon, toetst een nummer en legt weer op)**

JO **(Bekijkt Lily van top tot teen. Tegen Hans)** Is eh... is dat je vrouw ?

HANS **(Beetje onzeker)** Ja eh... mevrouw van eh... eh... Amerongen, van eh... van Amerongen.

JO **(Met ondertoon)** Zeker nog niet zolang ge- trouwd ?

HANS Nee, nog eh... nog niet zo lang.

JOOST **(Tegen Jo)** Ik zou het zeer op prijs stellen wanneer U zich zou verwijderen mevrouw Jolink.

JO **(Tegen Joost)** Let maar niet op mij lieverd, ga rustig door met je werk. **(Tegen Hans, terwijl ze hem amicaal met haar elleboog aantikt)** Volgens mij is het je vriendin... ouwe snoepert.

HANS Ik eh...

JO Vertel mij wat. Na vijftwintig jaar achter een marktkraam te hebben gestaan, leer je de mensen wel kennen hoor.

JOOST **(Op indringende toon)** Mevrouw Jolink.

JO **(Tegen Joost)** Zeg het eens schoonheid.

JOOST Valt U de gasten niet lastig en ga aan Uw werk. **(Neemt de hoorn van de huistelefoon, toetst een nummer en legt weer op)**

JO **(Tegen Hans)** En elke dag vers hoor.

HANS **(Begrijpt het niet)** Elke dag vers ?

JO Ja, m'n vis.

HANS Oh...

JO Na vijftwintig jaar had ik het wel gezien. Elke dag die dooie vissen om je heen die je zo wezenloos aanstaren, komen je op een gegeven moment vierkant je strot uit nietwaar ?

HANS Ja eh... jaja. **(Lily pakt een nagelvieltje uit haar handtas en begint haar nagels te vijlen. Ze maakt een ongeïnteresseerde, onverschillige indruk)**

JO En nou kijk ik elke dag tegen de kop van Joost aan. **(Kijkt naar Joost)** Het uitzicht is er niet echt op vooruit gegaan.

JOOST **(Op indringende toon)** Mevrouw Jolink.

JO Hè man, hou nou toch eens even op met je gezemel. **(Tegen Hans)** Maar denk niet dat ik m'n hele leven alleen maar tussen de vis heb doorgebracht hoor. Nee... **(Theatraal)** voor je staat Black Josephine.

HANS Wie ?

JO Black Josephine, **(Neemt een pose aan)** sterdanseres van de Folies-Bergère.

JOOST **(Vermoeid)** Ja mevrouw Jolink, dát verhaal kennen we onderhand wel.

JO Heel Parijs lag aan m'n voeten. Wat zeg ik... Parijs ? Heel Fránkrijk ging uit z'n dak als Black Josephine op het toneel verscheen.

HANS Black Josephine ?

JO In die dagen was het mode om je lijf zwart te maken, zodat je er uit

zag als een negerin. Vandaar Black Josephine. Ik heet Jo moet je weten. Jo... Jo-sephine, begrijp je ?

JOOST
LILY **(Op indringende toon)** Mevrouw Jolink.
(Tegen Joost) Zeg, krijgen we dat drankje vandaag nog ? Ik zit hier zo langzaam wortel te schieten.

JOOST Ik ben bang dat het meisje mijn oproep niet heeft gehoord. Ik zal het nog eens proberen. **(Neemt de hoorn van de huistelefoon, toetst een nummer en legt weer op)**

JO Je had me eens moeten zien met al die veren.
HANS Veren ?
JO Ja, wat dacht jij dan... een baljurk ? Nee hoor, een paar veren in m'n achterste en hup daar ging ik.

HANS Alleen veren ?
JO Het jeukte als de hel en ik maar dansen hè ?
HANS Jaja...
JO Maar ja... toen kwam Klaas.
HANS Klaas ?
JO Klaas Schelvis. Ja, zo heette die niet werkelijk hoor, maar hij stond op de markt met vis, vandaar die bijnaam. Van de Folies-Bergère tussen de dooie vissen is een hele overgang, dat kan ik je vertellen.
(Stoft weer)

NIENKE **(Komt van achteren op. Heeft een pieper in haar hand. Tegen Joost)** Er brandt telkens zo'n rood lampje op dit ding. Wat heeft dát nu weer te betekenen ?

JOOST Als je die pieper niet uitschakelt als hij afgaat, gaat er na verloop van tijd automatisch een rood lampje branden.

NIENKE Ik heb die hele pieper niet gehoord. Wat is er nu weer aan de hand ?
JOOST Mevrouw en meneer willen iets drinken.
NIENKE Nou en ?
JOOST Zou je zo vriendelijk willen zijn de bestelling op te willen nemen ?
NIENKE Ik dacht dat ik het kamermeisje was ?
JOOST Je weet heel goed dat je 's-middags bardienst hebt als dat nodig mocht zijn.

NIENKE **(Kijkt op haar horloge)** Het is nog geen middag.
JOOST **(Buigt zich voorover naar haar toe en zegt woedend op gedempte toon)** En nu neem je als de sodemieter die bestelling op anders wurg ik je.

NIENKE Goedgoed... wind je maar niet op. **(Gaat naar het zitje)** Nou, wat mag het zijn.

HANS Voor mij een cognac. **(Tegen Lily)** En jij ?
LILY Een dubbele cognac, ik barst onderhand van de dorst.
HANS **(Tegen Nienke)** Voor mij een cognac en voor mijn vro... voor eh... voor haar een dubbele. **(Nienke rechtsvoor af)**

JO **(Gaat bij Hans en Lily zitten)** Maar om m'n verhaal even af te maken. Ik trouwde met Klaas en verdween achter de kraam. In het begin heb ik nog wel privé-voorstellingen voor Klaas gegeven, maar hij plukte telkens de veren eruit. Hij was voordat die met vis stond poelier geweest, vandaar hè. Kon geen veer zien of hij begon eraan te trekken.

HANS Jaja.
JOOST Bent U nog van plan aan het werk te gaan mevrouw Jolink ?
JO Niet zo dringen moppie.
NIENKE **(Komt van rechtsvoor op met een dienblad met daarop twee glazen cognac)** Een cognac voor meneer en een dubbele voor mevrouw. **(Zet de glazen op het tafeltje en gaat rechtsvoor af. Lily drinkt haar glas in één teug leeg)**

JO Op een kwaai dag is die doodgegaan. Het was een snikhete dag, de mussen vielen dood van het dak. Klaas ook. Ja niet van het dak hoor, maar van z'n stoel. Een boom van een vent zal ik U vertellen. Hij mankeerde nooit wat. Een paar dagen voor dat 'ie overleed was 'ie

nog bij de dokter geweest. Als je voor die tijd niet overlijdt, had die dokter gezegd, haal je de honderd op je sloffen. Ik heb 'm thuis op laten baren. Hartstikke mooi allemaal. Om hem heen had ik allemaal vis gedrapeerd.

**HANS
JO**

(Verbaasd) Vis ???

Ik dacht bij me eige, ik kan er wel bloemen omheen leggen, maar hij was tenslotte visboer en geen bloemenkoopman.

**HANS
JO**

Jaja.

En tussen de vis had ik allemaal brokken ijs gelegd. Die hadden we altijd in de vriezer voor de vis hè ? Bovendien was het snikheet en wist ik veel hoe lang Klaas goed zou blijven in die hitte. **(Hans verslikt zich in z'n cognac. Jo droomt voor zich uit)** Mooi hoor, heel apart zoals 'ie er bij lag tussen die dooie vissen en dat ijs. Het was net een hors d'oeuvre.

JOOST

(Met ingehouden woede) Mevrouw Jolink als U nu niet ogenblikkelijk deze hal verlaat, ga ik geweld gebruiken.

JO

(Schamper) Hoor hem. En wie breng je daarvoor mee... de blauwhelmen ? **(Tegen Hans)** Man, je had me moeten zien met al die veren en die zwarte kop. **(Gaat met danspasjes en heupwiegend met haar wagentje rechtsvoor af. Komt meteen weer terug en zegt tegen Joost)** Vissekop ! **(Gaat rechtsvoor af)**

LILY

(Tegen Hans) Zeg duurt het nu eigenlijk nog erg lang ? Ik wil nu eindelijk weleens naar de kamer.

HANS

Ach maar natuurlijk liefje. **(Tegen Joost)** Wij willen graag naar onze kamer.

JOOST

(Komt achter de balie vandaan) Moment, dan zal ik het meisje roepen. **(Gaat rechtsvoor af. Komt meteen weer terug)** Het meisje komt er aan. Een ogenblik geduld alstublieft.

LILY

Me dunkt... ik heb niet anders dan geduld.

NIENKE

(Komt van rechtsvoor) Wat is er ?

JOOST

Mevrouw en meneer hebben kamer zeven.

NIENKE

Nou, dat is op de eerste verdieping aan de linkerkant. Kan niet missen.

JOOST

Dat hoef je me niet te vertellen. Is de kamer op orde ?

NIENKE

Alleen nog even schone handdoeken ophangen.

JOOST

Dat had allang gebeurd moeten zijn.

NIENKE

Als jij mij niet telkens op zou piepen, wás het ook al gebeurd. Bovendien heb ik nu bardienst.

JOOST

(Met nadruk) Kamer zeven, eerste verdieping Nienke.

NIENKE

Jeminee wat omslachtig allemaal.

JOOST

Ik wens U een aangenaam verblijf in ons hotel mevrouw en meneer.

(Nienke met Hans en Lily linksachter af. Joost legt de post in de verschillende vakjes. Terwijl hij daarmee bezig is gaat de huistelefoon. Neemt de hoorn van de haak) Met de receptie, met Joost Manders... Dag mevrouw Verstappen... Ja mevrouw Verstappen, de eerste gasten van vandaag zijn gearriveerd... Jawel mevrouw Verstappen... Natuurlijk mevrouw Verstappen... Wat zegt U mevrouw Verstappen ? ... Het hotel is eindelijk verkocht... U weet niet wie de nieuwe eigenaar is... een groot concern dat meerdere hotels heeft... jaja, ik begrijp het... De nieuwe directeur zal zich binnen niet al te lange tijd aan ons voorstellen... Als het zover is zullen wij dat tijdig horen... Dat is goed mevrouw Verstappen... Jawel mevrouw Verstappen... Ik wens U nog een aangename dag mevrouw Verstappen. **(Legt op. Voor zichzelf)** Vervelende tuthola. **(Gaat verder met zijn werkzaamheden post verdelen over de verschillende vakjes, gegevens in de computer invoeren, administratie bijhouden enz. Terwijl hij daar mee bezig is, hoort men achter in de zaal het aanrijden van een auto, gevolgd door het open en dichtgaan van twee autoportieren.**

De auto rijdt weer weg. Na enkele ogenblikken komen eerst Frederike en een paar meter daarachter Gijsbertus op. Gijsbertus zeult twee koffers met zich mee. Frederike draagt een boodschappentas)

GIJSBERTUS **(Blijft staan)** Zijn we er nu haast ? Ik krijg lamme armen van die koffers.

FREDERIKE Je had fatsoenlijke schoenen aan moeten trekken Gijsbertus.

GIJSBERTUS Ik heb m'n hele leven klompen gedragen en ik wens hier geen verandering in te brengen. Bovendien zie ik niet in waarom die koffers lichter zouden worden wanneer ik schoenen aan zou hebben.

FREDERIKE Toch handig hè, zo'n treintaxi.

GIJSBERTUS Zes gulden per persoon... afzetters.

FREDERIKE Hebben de koeien vanochtend eigenlijk nog fris water gehad ?

GIJSBERTUS Had je dat niet kunnen vragen toen we nog op het erf stonden ?

FREDERIKE Het schiet me opeens te binnen.

GIJSBERTUS Maak je geen zorgen, ze hebben fris water.

FREDERIKE Genoeg ?

GIJSBERTUS Genoeg om een flinke veestapel in te verzuipen.

FREDERIKE **(Wijst)** Volgens mij is dat het hotel. Ik ben bloednerveus.

GIJSBERTUS We hadden niet moeten gaan. Een hotel... stadse fratsen.

FREDERIKE Je mag een gegeven paard niet in de bek kijken Gijsbertus.

GIJSBERTUS Maar ze hadden ons toch ook wel iets anders kunnen geven... een paar mooie hooivorken of zoiets ?

FREDERIKE Ik vind hooivorken geen toepasselijk cadeau als je vijf en twintig jaar getrouwd bent.

GIJSBERTUS Dat kan wel zijn, maar ik had ze goed kunnen gebruiken.

FREDERIKE Ik vind een hotelarrangement een heel goed cadeau. Nee, de kinderen hebben dat met zorg uitgezocht en we moeten er niet over klagen.

GIJSBERTUS Ja, loop nou maar door. Als we nog langer hier blijven staan, is de kamer straks bezet.

FREDERIKE Die kamer is besproken.

GIJSBERTUS Eerst zien, dan geloven. Nou, kom op. **(Lopen beiden verder. Joost gaat intussen rechtsvoor af. Nienke komt van linksachter op en gaat rechtsvoor af. Gijsbertus en Frederike gaan door de (draai)deur naar binnen, lopen het trapje op en zijn in de hal)**

FREDERIKE **(Kijkt om zich heen)** Tjongejonge... wat een sjieke bedoening.

GIJSBERTUS **(Fluistert)** Het lijkt paleis Soestdijk wel.

FREDERIKE Soestdijk ? Wanneer ben jij daar dan voor het laatst geweest ?

GIJSBERTUS **(Fluistert)** Ik durf me haast niet te bewegen.

FREDERIKE Stel je niet aan, het is maar een gewoon hotel hoor.

GIJSBERTUS **(Fluistert)** Heb jij enig idee hoe het nu verder gaat ?

FREDERIKE Wat sta je nou toch voortdurend te fluisteren mens ?! We zijn niet in de kerk.

FREDERIKE **(Normale toon, toch enigszins gedempt)** Laten we maar even gaan zitten, misschien komt er zo wel iemand. **(Gaat voorzichtig op het puntje van de stoel zitten)**

GIJSBERTUS **(Gaat zitten)** Met die hooivorken waren ze trouwens ook goedkoper uit geweest. **(Huis telefoon gaat)**

FREDERIKE De telefoon gaat.

GIJSBERTUS Dat hoor ik ook wel.

FREDERIKE Zouden dat de kinderen zijn ?

GIJSBERTUS De kinderen ?

FREDERIKE Ze willen vast weten of we goed aangekomen zijn. Neem eens op.

GIJSBERTUS **(Gaat achter de balie staan en neemt de telefoon op)** Ja, met pa.

FREDERIKE **(Is voor de balie gaan staan)** Zeg dat ze voor de zekerheid nog even bij de koeien kijken.

GIJSBERTUS Wát wilt U ?... Champagne op kamer zeven ?... Nou... dan moet ik

even zoeken hoor. **(Kijkt op en onder de balie. Tegen Frederike)** Zie jij toevallig een fles champagne staan ?

FREDERIKE
GIJSBERTUS Ik weet hier net zo min de weg als jij.
Kijk eens in die kast. **(In de hoorn)** Nog even geduld hoor, mijn vrouw kijkt even in de kast.

FREDERIKE
GIJSBERTUS **(Kijkt in de kast)** Hier staan geen flessen Gijsbertus.
(In de hoorn) Nou, we kunnen zo snel geen champagne vinden hoor. Is er veel haast bij ?... Drink dan even een slokje water man...
Ja, goed hoor. **(Legt op)** Champagne midden op de dag... stadse fratsen.

JOOST **(Komt van rechtsvoor op. Ziet het tweetal. Voor zichzelf)** Mijn hemel, de boerenbond.

FREDERIKE
JOOST Oh...
FREDERIKE **(Wijst op de kast)** Heeft U deze kast open gemaakt ?
GIJSBERTUS Ik dacht dat het de kinderen waren en Gijsbertus nam op.
Het was een vent die champagne wilde bestellen. Kamer zeven of zoiets.

JOOST Kamer zeven ? Moment alstublieft. **(Neemt de hoorn van de huistelefoon en toetst een nummer)** Met de receptie meneer van Amerongen. U had champagne willen hebben ?... Ik stuur het meisje naar boven meneer van Amerongen. **(Verbreekt de verbinding)** Zo en waarmee kan ik U van dienst zijn ?

FREDERIKE
GIJSBERTUS Wij zijn vijf en twintig jaar getrouwd.
Dat is toch helemaal niet belangrijk mens. **(Tegen Joost)** De kinderen hebben hier een kamer gehuurd.

JOOST **(Verbaasd)** Hier ? In dit hotel ?
GIJSBERTUS De naam is Huisman... Gijsbertus en Frederike Huisman.
JOOST U bent mevrouw en meneer Huisman ?
GIJSBERTUS Ja, dat zeg ik toch.
JOOST Moment alstublieft. **(Typt en kijkt op het beeldscherm)** Mevrouw en meneer Huisman... ja, hier heb ik het. **(Pakt sleutels van het sleutelbord en geeft aan Gijsbertus)** U heeft kamer zeven en twintig, derde verdieping. **(Pakt een folder uit het rektje dat op de balie staat)** In deze folder staat wat informatie over ons hotel. Er is een zwembad en U kunt...

GIJSBERTUS **(Onderbreekt Joost)** Dat hoeft je ons allemaal niet uit te leggen, we zwemmen thuis ook niet.

JOOST Juist ja... Maar voordat U naar Uw kamer gaat, zou het huis U graag een welkomsdrankje aanbieden.

FREDERIKE
JOOST Wat kost zo'n drankje ?
GIJSBERTUS Niets mevrouw, geheel gratis.
JOOST En waar is dat goed voor ?
Hotel Nieuw Leven bestaat deze maand op de kop af twintig jaar. Alle gasten die deze maand bij ons logeren krijgen als verrassing een welkomsdrankje. **(Komt achter de balie vandaan en gaat naar de deur rechtsvoor)** Mag ik U verzoeken aan de bar plaats te nemen ?

GIJSBERTUS **(Wijst op het zitje)** We kunnen hier ook zitten.
JOOST Zoals U wilt. **(Joost rechtsvoor af en komt meteen weer terug. Gijsbertus en Frederike zijn intussen gaan zitten)** Het meisje is onderweg. **(Joost weer achter de balie. Gijsbertus legt de sleutels op het tafeltje. Joost voert weer allerlei handelingen uit achter de balie)**

FREDERIKE **(Fluistert)** Dat is wel heel erg sjiek hè Gijsbertus... een welkomsdrankje.

GIJSBERTUS Stadse fratsen. **(Nienke komt van rechtsvoor op)**
JOOST Een welkomsdrankje voor mevrouw en meneer Huisman Nienke.
NIENKE **(Tegen Gijsbertus en Frederike)** Wat mag ik U brengen ?
GIJSBERTUS Twee glazen melk.
NIENKE **(Verbaasd)** Melk ?

GIJSBERTUS Of heb jij liever karnemelk moeder ?
FREDERIKE Nee melk... **(Tegen Nienke)** maar alleen als het halfvolle is.
JOOST **(Komt achter de balie vandaan en loopt naar het zitje)**
Doorgaans serveren wij als welkom drankje een glaasje port of champagne.

FREDERIKE Er is geen champagne.
JOOST Ons huis voert een uitstekende champagne mevrouw Huisman.
GIJSBERTUS Als mijn vrouw zegt dat er geen champagne is, dan is er ook geen champagne. Ze heeft gezocht en het niet kunnen vinden. Klopt toch hè moeder ?

JOOST Je hoort het Nienke. Twee glazen eh... melk dus.
FREDERIKE **(Tegen Nienke)** Halfvolle hoor. **(Nienke rechtsvoor af. Tegen Joost)** Hoe laat moeten we 's-avonds binnen zijn ?

JOOST Pardon ?
FREDERIKE Niet te laat zeker hè, want jullie willen ook naar bed.
JOOST **(Pakt de sleutels van het tafeltje)** Hier zitten twee sleutels aan. Deze lange is voor de kamerdeur en deze is voor de buitendeur. U kunt in en uit lopen en zo laat thuis komen als U wilt. Tussen acht en tien kunt U ontbijten in de ontbijtzaal.

GIJSBERTUS Tussen acht en tien ?
FREDERIKE Mag je ook eerder weg. Wij ontbijten nooit langer dan een kwartiertje.

GIJSBERTUS Ik eet 's-ochtends altijd om vijf uur.
JOOST Om vijf uur is er nog geen personeel in huis.
FREDERIKE Als U even zegt waar alles staat, dan maak ik het zelf wel klaar.
JOOST Heeft U al eens eerder in een hotel gewoond ?
FREDERIKE Nee, hoezo ?
JOOST Neenee... ik eh... ik vroeg het me af. **(Gaat weer achter de balie staan)**

FREDERIKE Het is een cadeautje van de kinderen.
GIJSBERTUS Is dat ontbijt het enige dat we hier te eten krijgen ?
JOOST U heeft half pension meneer Huisman.
GIJSBERTUS Wat wil dat zeggen ?
JOOST Ontbijt en avondeten.
GIJSBERTUS En tussen de middag moeten we op een houtje bijten.
JOOST Er zijn in de stad hele gezellige restaurantjes waar U een hapje kunt eten, mocht U daar behoefte aan hebben.

GIJSBERTUS Dat zou ik denken. Tegen twaalfen barst ik altijd van de honger.
(Nienke komt van rechtsvoor op met een dienblad met daarop twee glazen melk. Zet deze op het tafeltje en gaat rechtsvoor af) Wat een kleine pestglaasjes. **(Drinken hun glas leeg)** Kom moeder, laten we naar boven gaan. **(Pakt de koffers en wil achterafgaan)**

JOOST Ik zal even iemand oppiepen om U naar Uw kamer te brengen.
GIJSBERTUS Dat is niet nodig, die kamer vinden we alleen ook wel. Ik heb thuis drie stallen en ik ben nog nooit verdwaald.

JOOST Zoals U wilt meneer Huisman. **(Gijsbertus en Frederike willen achterafgaan)** Ach eh... meneer Huisman ? **(Gijsbertus draait zich om)** Bent U van plan die klompen aan te houden ?

GIJSBERTUS Ja natuurlijk. Wat dacht jij dan ?
JOOST Klompen zijn niet gebruikelijk in dit hotel meneer Huisman.
FREDERIKE Maar Gijsbertus loopt altijd op klompen.
JOOST Bovendien maken klompen lawaai tijdens het lopen en dat zou zeer storend kunnen zijn voor de andere gasten.

GIJSBERTUS Daar wennen ze dan wel aan. **(Tegen Frederike)** Kom op moeder.
(Gaan beiden linksachter af)
JOOST **(Kijkt hen hoofdschuddend na)** De kwaliteit van het hotelwezen gaat met sprongen achteruit, als U het mij vraagt. **(Verricht weer allerlei werkzaamheden achter de balie. Achter in de zaal klinkt het geluid van een aanrijdende auto, gevolgd door het**

open- en dichtslaan van twee portieren. De auto rijdt weer weg. Na enkele ogenblikken komen eerst Mathijs en dan Emma op. Ze dragen allebei een kleine koffer)

EMMA Niet te snel lieverd, denk aan je bloeddruk. Blijf even staan. **(Mathijs blijft staan. Emma veegt met een kanten zakdoekje langs zijn voorhoofd)** Je bent helemaal bezweet. Je moet oppassen dat je geen kou vat.

MATHIJS Maak je maar geen zorgen mammiedarling.

EMMA Dat doe ik wel lieverd, dat weet je. **(Met een zucht)** Ach... dat was vroeger héél anders. Je stapte uit de taxi en de piccolo droeg je koffers naar het hotel.

MATHIJS Het is maar een heel klein stukje lopen.

EMMA Het was vroeger allemaal veel persoonlijker.

MATHIJS De tijden zijn nu eenmaal veranderd.

EMMA Vroeger was een taxi nog betaalbaar. Ze vragen maar raak tegenwoordig. Mafia-praktijken.

MATHIJS Probeer je nu niet te ergeren mammiedarling.

EMMA **(Veegt met een kanten zakdoekje langs haar voorhoofd)** Bovendien was het vroeger ook lánɡ zo warm niet. **(Kijkt naar de hoofdingang)** Hotel Nieuw Leven. Een hotel met zo'n naam zou op z'n minst een piccolo moeten sturen om onze bagage over te nemen. Laten we verder gaan.

MATHIJS Alleen wanneer je volledig op adem gekomen bent lieverd.

EMMA Het gaat wel weer.

MATHIJS Goed, maar alleen als je werkelijk zeker bent.

MATHIJS Ik voel me weer goed mammiedarling.

EMMA Niet te snel lieverd, kleine stapjes. Door de neus inademen en door de mond weer uitademen. Je hebt een verhoogde bloeddruk en elke opwindning zou fatale gevolgen kunnen hebben lieverd. Voorzichtig dus. **(Willen weer verder gaan. Op dat moment komt Vincent aan gefietst. Hij ziet het tweetal en belt heftig. Emma en Mathijs springen opzij. Tijdens de volgende scene fietst Vincent verder. Zet dan zijn fiets in de buurt van de (draai)deur en gaat naar de hal)**

MATHIJS **(Steekt een vuist op)** Wegpiraat !

EMMA **(Geschrokken)** Lieverd ! Ben je gewond ?

MATHIJS Nee er is gelukkig niets gebeurd.

EMMA Je mag dan lichamelijk niets mankeren, maar de psychische schade is aanzienlijk na zo'n traumatische gebeurtenis. Dit duurt uren voordat je weer enigszins de oude bent. Als we in het hotel zijn bel ik onmiddellijk je psychiater.

MATHIJS Mijn psychiater ?

EMMA Misschien dat hij even langs kan komen voor een gesprekje. Hè, wat ontzettend vervelend nu toch.

MATHIJS We staan hier ook ietwat ongunstig, zo midden op de weg.

EMMA Dat is toch geen reden om van de sokken gereden te worden ? Bovendien heb jij het récht daar te staan. En hij droeg niet eens een helm.

MATHIJS Dat is op een fiets ook niet noodzakelijk mammiedarling.

EMMA Bij dergelijke snelheden wel. Hè, je bent er helemaal de kluts van kwijt zie ik. Laten we maar gauw verder gaan, voordat er nog meer ongelukken gebeuren. **(Lopen verder. Vincent is inmiddels in de hal aangekomen. Joost is ingespannen bezig en ziet Vincent niet. Deze komt naar de balie en geeft plotseling een klap op de bel. Joost schrikt geweldig)**

VINCENT Hoerahoera wat 'n plezier, Vinnie is hier !

JOOST Bent U niet helemaal goed bij Uw hoofd ! Ik schrik me een ongeluk.

VINCENT **(Duwt zijn wijsvinger tegen de neus van Joost)** Slecht geweten slecht geweten.

JOOST Als U niet onmiddellijk Uw vinger wegneemt bijt ik hem eraf.

VINCENT **(Neemt zijn vinger weg)** Zal ik U eens iets vertellen ? Ik vind U een grappenmaker. **(Pakt Joost zijn vlinderdasje, trekt deze naar zich toe en laat hem dan los)** Dat is pas lachen hè ? **(Pakt een folder uit het rek dat op de balie staat. Leunt macho-achtig tegen de balie)** Is dit Uw etablissement geachte man ?

JOOST Ja... dit is eh...

VINCENT Kijkkijkkijk... Nieuw Leven... Maar dat is toch geen naam voor een hotel ? Dat is een naam voor een communistisch weekblad.

JOOST **(Afstandelijk)** Wat kan ik voor U doen ?

VINCENT Monumentje... haastige spoed is zelden goed. **(Bekijkt de folder. Inmiddels zijn Emma en Mathijs in de hal aangekomen)**

MATHIJS Daar is die wegpiraat.

EMMA Wind je niet op lieverd, vooral niet opwinden. Kom, ga even zitten. **(Zet haar zoon op een stoel en gaat zelf ook zitten. Tijdens de volgende scene neemt Emma een flesje eau de cologne uit haar tas, doet enkele druppels op een zakdoekje en dept Mathijs zijn voorhoofd en polsen. Voelt daarna zijn pols, terwijl ze op haar horloge kijkt)**

VINCENT Mmmjjjaaa... Ik denk dat ik hier maar een kamer huur.

JOOST U wilt hier een eh... U wilt hier een kamer huren ?

VINCENT Voor een eenvoudige portier, bent een man met een snel verstand.

JOOST Ik ben geen portier, ik ben de receptionist.

VINCENT Dat is hetzelfde. Zo... en nu de kamer.

JOOST **(Wil hem kennelijk geen kamer verhuren en zegt kortaf)** Alle kamers zijn bezet meneer.

VINCENT Bezet ?

JOOST Jawel meneer.

VINCENT U heeft niets meer vrij ?

JOOST Het spijt me meneer.

VINCENT Ook niet een pietserig klein kamertje ?

JOOST Nee meneer, werkelijk niet.

VINCENT Een ietsepietsepietserig klein klein kamertje ?

JOOST Het spijt me.

VINCENT Prima, dan zal ik bij iemand anders op de kamer moeten.

JOOST Pardon ?

VINCENT **(Buigt zich over de balie, legt zijn hand achter in de nek van Joost en trekt hem naar voren tot vlakbij zijn gezicht)** Daar kunt U toch niets op tegen hebben ? Ik ben heel aangenaam gezelschap hoor. **(Laat Joost weer los)**

JOOST Ik verzoek U ons hotel te verlaten meneer.

VINCENT Vindt U het heel erg als ik niet op Uw verzoek in ga ?

JOOST Ik kan bijzonder onaangenaam worden meneer.

VINCENT Hè, wat vervelend nou toch.

JOOST **(Komt achter de balie vandaan en wil naar de hoofdingang)** Deze kant op meneer.

VINCENT Dit is toch een hotel nietwaar ?

JOOST Jawel meneer.

VINCENT En U verhuurt kamers ?

JOOST Dat is doorgaans heel gebruikelijk in een hotel meneer.

VINCENT Waar ligt dan het probleem ?

JOOST Ik heb U al gezegd dat alle kamers bezet zijn meneer. Gaat U weg alstublieft.

VINCENT Weggaan ? Ik pieker er niet over. Bovendien heeft mijn pa hier een kamer voor mij gereserveerd.

JOOST Uw vader heeft... ? Waarom zegt U dat niet eerder ?

VINCENT Men moet niet meteen al zijn kruit verschieten. De naam is Jaspers.

JOOST Een ogenblik meneer. **(Gaat achter de balie staan, typt en kijkt op het beeldscherm)** Er is inderdaad een kamer gereserveerd voor een zekere Vincent Jaspers.

VINCENT Dat zei ik toch.

JOOST U bent Vincent Jaspers ?
VINCENT Van top tot teen... Maar U mag Vinnie zeggen.
JOOST Zou ik Uw paspoort even mogen zien meneer ?
VINCENT Het is hier toch geen grensovergang ? Bovendien ben ik hier incognito. Maar goed, ik ben daar niet zo moeilijk in hoor. **(Pakt zijn paspoort en geeft dat aan Joost)** Kijkt U eens.
JOOST **(Bekijkt het paspoort en geeft dat terug)** U heeft kamer twaalf, tweede verdieping. **(Geeft de sleutels)**
VINCENT Nou, ziet U nu wel. Waarom nou zo moeilijk ? **(Loopt naar het zitje waar Emma en Mathijs met elkaar zitten te praten. Gaat tussen hen in staan en zegt)** Hoerahoera wat 'n plezier, Vinnie is hier ! **(Emma en Mathijs schrikken geweldig. Vincent rechtsachter af)**
JOOST **(Kijkt hem na. Voor zichzelf)** Goeie genade, een loslopende gek. Nou... eerst mevrouw en meneer helpen. **(Komt achter de balie vandaan en wil naar het zitje lopen)**
LILY **(Komt van linksachter op)** Is er ook een bar in deze tent ?
JOOST Ja eh... **(Wijst naar de deur rechtsvoor)** door die deur mevrouw.
LILY Mooi. **(Loopt in de richting van de deur en ziet dat Emma haar nauwkeurig bekijkt. Blijft staan en zegt tegen Emma)** Heb ik wat van je aan ? **(Emma en Mathijs kijken vol verbazing. Daarop brengt Lily haar gezicht vlakbij Emma en zegt keihard)** BOEH ! **(Emma en Mathijs zitten stijf van schrik. Lily rechtsvoor af)**
JOOST **(Loopt naar het zitje)** Kan ik U helpen ?
EMMA Dat zou ik denken jongeman. Mijn zoon en ik hebben hier een kamer gereserveerd.
JOOST Op welke naam heeft U gereserveerd ?
EMMA Fransen.
JOOST Een ogenblik graag. **(Joost gaat achter de balie staan. Typt en kijkt op het beeldscherm. Op dat moment komen Gijsbertus en Frederike van linksachter op. Gijsbertus draagt twee koffers, Frederike haar boodschappentas)**
GIJSBERTUS **(Tegen Frederike)** Verrek, nu zijn we weer hier.
JOOST Kan ik U helpen meneer en mevrouw Huisman ?
GIJSBERTUS Ik zou nu eindelijk weleens willen weten waar die kamer is.
JOOST Wilt U mij vertellen dat U de kamer niet kunt vinden ?
GIJSBERTUS Man, dit huis is één groot doolhof. **(Frederike veegt met een rode zakdoek langs haar voorhoofd)**
JOOST Ik heb U voorgesteld iemand mee naar boven te laten gaan, maar U zei dat U in Uw stallen ook nooit verdwaalde en dat U hier de weg ook wel zou kunnen vinden.
GIJSBERTUS Mijn stallen zijn gewoon recht toe recht aan. Dit huis is vergeven van de gangetjes en inhammetjes.
JOOST Ik loop wel even met U mee. **(Tegen Emma en Mathijs)** Een ogenblik graag, ik ben zo terug. **(Gaat met Gijsbertus en Frederike linksachter af)**
EMMA Ik heb al in veel hotels gewoond, maar dit is volgens mij het meest bijzondere. Een loslopende gek, een snol en een boer op klompen. Ik weet niet of ik mij hier wel thuis zal voelen lieverd.
JO **(Komt van rechtsvoor op. Loopt al zingend en dansend naar achteren)** Black, black, black, black, black Josephine. **(Maakt nog een paar bewegingen en gaat heupwiegend achter af. Dit alles vol verbazing gadeslagen door Emma en Mathijs)** Goeie hemel, dit is geen hotel, dit is een gekkenhuis.
MATHIJS Wind je niet op mammiedarling, wind je vooral niet op.
EMMA Ik wind me niet op lieverd, maar ik vraag me af of het allemaal niet teveel voor je wordt.
MATHIJS Dat valt wel mee.
EMMA Nee, dat doet het niet. Al die drukte is helemaal niet goed voor je.

Laat me je voorhoofd eens voelen. **(Legt haar hand op zijn voorhoofd)** Volgens mij heb je een beetje verhoging.

MATHIJS Ik heb het gewoon warm mammiedarling.

EMMA Nee, lieverd, je hebt heel duidelijk temp.

JOOST **(Komt van linksachter op en gaat achter de balie staan)** Zo, nu bent U aan de beurt.

EMMA **(Gaat naar de balie)** Zeg eens jongeman, wat is dit in hemelsnaam voor hotel ?

JOOST Hoe bedoelt U mevrouw ?

EMMA Dit ís toch wel een hotel ?

JOOST Welzeker mevrouw. **(Kijkt op het beeldscherm)** Fransen zei U, nietwaar ? **(Typt en kijkt op het beeldscherm)** Ja hoor, hier staat het mevrouw Fransen en zoon. De suite aan de achterzijde.

EMMA Het is er toch beslist heel rustig hè ?

JOOST U kunt op elk gewenst moment van de dag een speld horen vallen mevrouw.

EMMA **(Met een gebaar naar Mathijs)** Mijn lieverd mag zich absoluut niet opwinden van de dokter. Hij heeft een gevaarlijk hoge bloeddruk.

JOOST **(Tegen Mathijs)** Och, wat vervelend meneer.

EMMA Wij gebruiken het ontbijt en onze maaltijden op onze kamer. Het is in die eetzaal altijd veel te rumoerig en daar kan mijn lieverd niet tegen. Hij moet in alle rust kunnen eten.

JOOST Zoals U wenst mevrouw. **(Pakt de sleutels van het sleutelbord)** Hier zijn de sleutels mevrouw. **(Geeft de sleutels aan Emma)** Ons hotel bestaat deze maand twintig jaar en we zouden U in het kader hiervan graag een welkomsdrankje aanbieden. Wilt U mij maar volgen naar de bar ? **(Komt achter de balie vandaan)**

EMMA Wie serveert dat welkomsdrankje.

JOOST Het barmeisje mevrouw. Nienke de Ruiter.

EMMA Hebben wij die al ontmoet ?

JOOST Nee mevrouw, maar ik zal haar aan U voorstellen. **(Loopt in de richting van de deur rechtsvoor)**

EMMA Nee jongeman, laat maar zitten. Ik ben nog geen tien minuten binnen en heb in dit korte ogenblik uitsluitend de meest bizarre gasten ontmoet. Nog meer van dergelijke gestoorden verdraag ik niet.

JOOST Maar mevrouw ik kan U verzekeren dat...

MATHIJS **(Onderbreekt Joost)** Doet U geen moeite. Mammie is vréselijk helderziend, ze weet precies wat er gaat komen. Ja toch, mammiedarling ?

EMMA Daar hoeft je in dit hotel niet helderziend voor te zijn. Kom lieverd, we gaan naar boven. **(Emma en Mathijs rechtsachter af)**

JOOST **(Voor zichzelf)** Dat heb je met die voordelige hotelarrangementen. **(Gaat achter de balie staan en gaat aan het werk)**

LILY **(Komt van rechtsvoor op. Loopt naar de balie en gaat er een beetje uitdagend tegenaan hangen)** Zo lekkere bink, ben je druk ?

JOOST **(Kijkt verbaasd op)** Pardon ?

LILY Het is toch veel te warm om te werken.

JOOST Ik heb er geen last van mevrouw.

LILY Wanneer is je dienst afglopen ?

JOOST Mijn eh... Waarom ?

LILY **(Komt verleidelijk dichtbij Joost)** Kijk, ik ben volslagen vreemd hier en ik zoek nog een reisgids die me een beetje van de omgeving kan laten zien.

JOOST U bent hier toch met meneer van Amerongen.

LILY Die mag zich niet opwinden van de dokter.

JOOST Het spijt me mevrouw, privé-contact met de gasten is niet toegestaan.

LILY **(Neemt een andere houding aan)** Nou... dan niet ... zak. **(Gaat**

linksachter af. Achter uit de zaal komen Danielle en Eline. Ze dragen beiden een rugzak)

ELINE Maar dat kunnen wij toch helemaal niet betalen. Weet je wel hoe duur zoiets is ?

DANIELLE **(Blijft staan)** Maak je nou maar geen zorgen.

ELINE Maar dat doe ik wel.

DANIELLE Het is niet de eerste keer dat ik in hotels logeer, laat mij maar begaan.

ELINE Maar we hebben het geld er niet voor Danielle.

DANIELLE Hoeft ook niet. Ik heb nog nooit een hotelrekening hoeven betalen.

ELINE En je zegt dat je al vaker in hotels hebt gelogeed.

DANIELLE Ja en uitsluitend in de betere hotels.

ELINE Toe maar, alsof het niets is.

DANIELLE Voordat je een hotel binnengaat neem je eerst een kijkje op de parkeerplaats. Dat hebben we gedaan en je hebt zelf gezien dat er een paar hele dure auto's staan. Van die snelle dure auto's, waarvan de eigenaars, meestal zakenlieden op zakenreis, zwemmen in het geld en die uit verveling niet weten wat ze moeten doen en de hele avond aan de hotelbar hangen. Dat gaan wij dus ook doen.

ELINE Daar hebben wij helemaal geen geld voor.

DANIELLE Hoeft ook niet. We gaan gewoon zitten en wachten rustig af.

ELINE Wachten ? Waarop ?

DANIELLE Binnen enkele ogenblikken staat er zo'n rijke knakker bij je. Meestal kerels boven de vijftig, die genoeg hebben van het jarenlange gezeik van hun vrouw en de bink uit gaan staan hangen in het bijzijn van jonge vrouwen.

ELINE Ja... en dan ?

DANIELLE Gewoon het spelletje meespelen. Je doet net of je dat Heinekengewel niet ziet en je...

ELINE **(Onderbreekt Danielle)** Heinekengewel ?

DANIELLE Ja, je weet wel, zo'n bierbuik. Nou, je doet dus net of je die niet ziet en je zegt dat hij er nog behoorlijk goed uitziet voor z'n leeftijd. Je kunt er gif op innemen dat hij dan vraagt of je iets wilt drinken. Een duur drankje bestellen, dat maakt indruk. Vanaf dat moment is de zaak in kannen en kruiken. **(Tijdens de volgende scene komt Hans van linksachter op. Slentert heel ontspannen, een hand in zijn broekzak, naar de balie, praat even met Joost en gaat dan rechtsvoor af)**

ELINE Ik ben bang dat ik het nog niet helemaal kan volgen.

DANIELLE Je moet hem de indruk geven dat je hem helemaal ziet zitten. De volgende dag zit je al naast hem in zijn dure auto en laat hij je de omgeving zien. Tijdens het praten leg je af en toe heel nonchalant je hand op zijn knie. Vanaf dat moment gaat hij door roeien en ruiten.

ELINE Ja maar, luister nou toch eens Da...

DANIELLE **(Onderbreekt Eline)** Nu komt het. Tijdens die eerste rit laat je doorschemeren dat je, vanwege de financiën, de volgende dag om moet zien naar een goedkoper hotel. Tien tegen één dat hij dan zegt dat wanneer jij blijft, hij de rekening wel zal betalen. Zo werkt dat. **(Hans komt rechtsvoor op. Heeft een glas in zijn hand. Loopt heel ontspannen door de hal en gaat dan zitten. Pakt een tijdschrift en bladert wat)**

ELINE En dat doet 'ie allemaal zonder meer ?

DANIELLE Natuurlijk niet, hij wil met je de koffer in.

ELINE Goeie genade.

DANIELLE Je moet hem de indruk geven dat jij dat ook wilt, maar steeds de boot afhouden.

ELINE Maar dan zou hij weleens dwars kunnen gaan liggen en niet willen betalen.

DANIELLE Je kunt dit ook niet erg lang volhouden natuurlijk. Een dag of drie, vier. Na een paar dagen zeg je dat je plotseling weg moet en of hij

maar zo vriendelijk wil zijn om even te betalen. Je gaat naar de receptie en je zegt dat meneer Huppeldepup de rekening betaalt. Die receptionist vertrouwt het zaakje natuurlijk niet en belt naar zijn kamer. Hij komt en betaalt zonder problemen de gemaakte kosten.

ELINE Zonder problemen ?

DANIELLE Natuurlijk. Hij kan zich geen scenes veroorloven, hij is immers getrouwd en als de dood dat jij zijn vrouw inlicht. Simpel hè ?

ELINE Maar wacht eens even. Als er, behalve die auto-rit, niets tussen jou en die man gebeurd is, zal hij niet bang zijn dat jij zijn vrouw inlicht. Hij heeft per slot van rekening niets te verbergen.

DANIELLE Dat klopt, maar het is de vraag of zijn vrouw dat gelooft. Neem van mij aan, dat hij helemaal geen zin heeft dit risico te lopen.

ELINE **(Twijfelt nog steeds)** Ik weet het niet...

DANIELLE Maar ik wel. Kom op ! **(Lopen verder, gaan door de (draai)deur en komen in de hal)**

JOOST Kan ik U helpen ?

DANIELLE Wij willen een tweepersoonskamer.

JOOST Heeft U gerserveerd ?

DANIELLE Nee, dat doen we bij deze.

JOOST Er zijn niet veel kamers meer vrij.

DANIELLE We hoeven ook niet véél kamers, we hoeven er maar één.

JOOST **(Typt en kijkt op het beeldscherm)** Kamer negen is nog vrij.

DANIELLE Mooi, dan nemen we die.

JOOST Hoe is de naam ?

DANIELLE Danielle Hof en Eline de Boer.

JOOST Hoe lang bent U van plan te blijven ?

DANIELLE Een dag of drie.

JOOST Heeft U een legitimatie bij U ? **(Danielle en Eline geven papieren rijbewijs, paspoort of iets dergelijks. Joost voert de gegevens in de computer. Hans is inmiddels opgestaan, glas zijn hand en slentert ontspannen naar de balie)**

HANS **(Op de charmante toer)** Zozo... kijk eens aan. Twee charmante dames. U heeft een uitstekend hotel uitgekozen. Een uitstekend hotel in een prachtige omgeving.

ELINE Van de omgeving hebben we nog niet veel gezien.

HANS U moet beslist naar het volgende dorp rijden. Vandaaruit heeft U een prachtig uitzicht over de rivier.

DANIELLE We hebben geen auto.

HANS **(Tegen Danielle)** Dan heb ik een verrassing voor U. Als U zin heeft maken we vandaag of morgen een auto-ritje door de omgeving.

ELINE **(Voor zichzelf)** Verrek, dat gaat wel héél erg snel.

JOOST **(Pakt de sleutels van het sleutelrek)** Kamer negen, eerste verdieping. **(Komt achter de balie vandaan)** Ons hotel bestaat deze maand twintig jaar en U krijgt een welkomsdrankje aangeboden.

HANS **(Tegen Joost)** Als U het niet erg vindt, zou ik de dames graag het eerste drankje aanbieden.

JOOST Zoals U wenst meneer van Amerongen. **(Tegen Danielle en Eline)** U houdt in ieder geval een drankje van het huis te goed. **(Joost achter af)**

HANS **(Tegen Danielle en Eline)** Wilt U mij maar volgen naar de bar dames ?

DANIELLE En of wij dat willen. **(Tegen Eline)** Kom op meid, het feest gaat beginnen. **(Mobiele telefoon van Hans gaat)**

HANS **(Tegen Danielle en Eline)** Gaat U maar vast naar de bar en bestel wat U wilt. Ik kom zo bij U. **(Eline en Danielle rechtsvoor af)**

HANS **(In de telefoon)** Ja ?... Ach Nieuwenhuizen, doe me nou toch een plezier. Had je me niet kunnen bellen toen ik tussen de coulissen stond ? Moet je me dan telkens lastig vallen op de momenten dat ik op toneel sta ? **(Verontschuldiging tegen de zaal, terwijl hij**

met zijn hand het spreekgedeelte van de telefoon afdekt)
Sorry... moment, ben zo klaar. **(Weer in de telefoon)** Luister Nieuwenhuizen, ik heb je toch gevraagd me niet te storen als het niet werkelijk dringend is... Natuurlijk weet ik dat het niet dringend is, dat hoor ik aan je stem ... Nee Nieuwenhuizen, ik heb helemaal geen zin om nog langer naar je te luisteren, ik heb héle andere zaken aan m'n hoofd. Als je me nog één keer lastig valt met onbenulligheden, haal ik m'n g.s.m.-kaart uit m'n toestel. **(Verbreekt de verbinding en gaat rechtsvoor af. Telefoon op de balie gaat)**

JOOST

(Komt van achteren op en neemt de telefoon op)

Met hotel Nieuw Leven, met de receptie met Joost Manders... Dag meneer Jaspers... Jazeker meneer Jaspers, Uw zoon Vincent is goed aangekomen... Of hij het naar zijn zin heeft?... Alle gasten hebben het altijd naar hun zin in ons hotel meneer Jaspers... Wat zegt U?... U komt vandaag of morgen een kijkje nemen... Als U dat wilt, kan ik U uiteraard aan het personeel voorstellen meneer Jaspers... Ja, dat is goed. Dag meneer Jaspers. **(Legt op. Denkt na)** Wat zei hij nou? Meneer Jaspers komt vandaag of morgen een kijkje nemen en wil aan het personeel voorgesteld worden? Oh mijn hemel... **(Neemt de hoorn van de huistelefoon en toetst een nummer)** Met Joost Manders mevrouw Verstappen... Kent U ene meneer Jaspers mevrouw Verstappen?... Omdat zijn zoon sinds vandaag in ons hotel woont mevrouw Verstappen... Nee, op zich is dat ook niets bijzonders mevrouw Verstappen, ware het niet dat hij de zoon van de nieuwe eigenaar is... Dat weet ik zeker mevrouw Verstappen. Meneer Jaspers heeft zelf gezegd dat hij zich vandaag of morgen aan het personeel zal komen voorstellen... Op zijn wenken bedienen mevrouw Verstappen... Dat spreekt vanzelf mevrouw Verstappen, we zullen hem in de watten leggen, er zal hem aan niets ontbreken... Jawel mevrouw Verstappen. Ik wens U nog een aangename dag mevrouw Verstappen. **(Legt op)** Goeie genade... die malloot is de zoon van de nieuwe directeur...

DOEK